

Penge i Fjor, har haft en saa ringe Livskraft, at det er afgaaet ved Døden, før det naaede at faa Statstilskuddet. Der er imidlertid en Forening her i Landet, som sikkert har bjørget og reddet mangfoldige flere inkarnerede Drukkenboldte end disse Redningshjem eller Guldkure nogen Sinde have gjort. Jeg sigter til Good-Templar-Ordenen, som rummer et meget stort Antal Medlemmer, efter Oplysninger for nylig endogsaa 110,000. Denne Orden har det samme Formaal som Afholdsforeningerne, nemlig at agitere for Afholdssagen, bringe Oplysning ud omkring blandt Folk og bibringe dem Forstaaelse af Drukkenkabens Ulykker; men ved Siden af har Good-Templar-Ordenen et andet Formaal, nemlig et oprejsende og fremhjælpende over for de Drankere, som de ved deres Paavirkning have faaet til at gaa ind i Logerne. Disse blive nemlig ikke overladte til sig selv, og derved igen givne til Pris for Livets Fristelser. Man søger ved personlig Samkvem og personlig Paavirkning at bevare dem, at holde dem tilbage i det ny Liv. Derfor er der hver Aften Sammenkomster med Foredrag, og det ikke blot Afholdsforedrag, men ogsaa andre gode dannende Foredrag, Oplæsning af Digterværker o. s. v. Alle de Medlemmer, som ikke selv behøvede disse Sammenkomster for ikke selv at falde for Drikkeskikken — de allerfleste af dem ere jo Folk, som alene af Interesse for deres Medmennesker arbejde i denne Sag — de søge at holde disse Folk, som de have reddet fra Drukkenkaben, til at være sammen med dem om Aftenen, for at Værtshusene ikke skulle lokke og friste dem igen, og de søge at gøre det hyggeligt og godt for dem, af hvilken Grund hver Loge maa have sit Forsamlingshus, med Foredragssal og Forsamlingslokaler. Nu vil det erindres, at efter at vi i sin Tid efter et Samraad i Finansudvalget fik fastsat en Regel for, hvorledes Forsamlingsbygninger kunne fritages for Bygningsafgift, blev denne Bestemmelse yderligere fastsat ved en Lov af 1893, som siger at Lokaler til Afholdelse af Møder eller Foredrag i videnskabeligt, historisk eller lignende oplysende og dannende Øjemed ere fritagne for Bygningsafgift. Spørgsmaalet er nu, om disse Goodtemplarloger ved deres Sammenkomster, hvor der finder Foredrag, Oplæsninger o. s. v. Sted, ikke kunne falde ind under denne Lov om Fritagelse for Bygningsafgiften. Det har været fremme tidligere, og den daværende Finansminister, Kammerherre Lüttichau, har givet Svar

derpaa, idet han den 22de Januar 1895 under Finanslovens anden Behandling udtalte — med den højtærede Formands Tilladelse skal jeg tillade mig at oplæse hans Ord: „Jeg er ganske vis paa, at man i Finansministeriet har fundet, at Afholdsforedragene hverken vare af videnskabelig eller historisk og heller ikke af oplysende eller dannende Natur, skønt det jo vel ved en haartrukken Fortolkning kan siges, at et Afholdsforedrag kan have en oplysende og dannende Virkning. Vi have imidlertid i Finansministeriet endnu ikke saa skarpe Brillen, at vi have kunnet faa Øje for det.“ Det var den daværende Finansministers Ord, men altsaa ikke en ministeriel Fortolkning, der maa staa, indtil den eventuelt omstødes af Domstolene, eller Lovgivningen forandres paa dette Punkt. Den daværende Finansminister mente rent personlig, at kun ved en haartrukken Fortolkning kunde den Virksomhed, som har sit Hjem inden for disse Forsamlingshuse, maaske nok falde ind under denne Lov, men selv formenter han, at man i Finansministeriet endnu ikke havde saadanne Brillen, at man kunde se det. Han indrømmede dog altsaa, at det maaske kunde være et Tidsspørgsmaal. Og det kunde jo være, at man nu, efter at der er kommen en anden Finansminister, har faaet bedre Brillen i den Henseende. Jeg vil derfor tillade mig at spørge den højtærede Finansminister, om han ikke mener, at disse Good Templarloger kunne gaa ind under Lovens Regler om de Foreninger, som ere fritagne for Bygningsafgift. Det er jo saaledes, at Medlemmerne af disse Loger ere for Størstedelen Smaafolk, der ikke have mange Midler til Raadighed. De have derfor maattet sætte Logerne i betydelig Gæld for at faa rejst disse Forsamlingshuse, som ere nødvendige for dem efter hele den Maade, hvorpaa de arbejde, og det vilde derfor være af stor Betydning for dem, om de kunde fritages for Bygningsafgiften, der i Reglen andrager 50, 60 til 70 Kr. om Aaret for hvert af disse Huse.

Jeg skal saa endnu kun berøre et Punkt. Jeg skal ikke blande mig ind i det Spørgsmaal, der har været rejst om et Bispeembedes Besættelse ved Konstitution, men skal kun i Forbigaaende nævne, at naar den højtærede Konsejlspræsident i Lørdags omtalte to Tilfælde, hvor det samme var sket som nu ved Fyns Bispeembede, nemlig i 1863 og 1867, kunde den højtærede Konsejlspræsident have nævnt et til, nemlig fra 23de Maj 1877, hvor der